

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 23.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав**, в публично заседание на 28.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8240** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Й. Н. Й. с ЕГН [ЕГН] против Заповед № 513з-6704/14.07.2023г. на Директор на СДВР при МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

В жалбата се навеждат твърдения за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради издаването ѝ при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при провеждане на дисциплинарното производство, несъответствието ѝ с материалният закон. По изложените съображения се моли за отмяна на оспорената заповед, като нищожна и незаконосъобразна. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – Директор на СДВР при МВР, редовно призован, чрез юриск. И. оспорва жалбата.

СГП уведомени, не вземат становище.

От фактическа страна.

Страните не спорят, а от представените писмени документи се установява, че жалбоподателя Й. Н. Й., към датата на извършване на вмененото му дисциплинарно нарушение е заемал длъжността полицейски инспектор V степен в група „Териториална полиция” - М. на сектор „Охранителна полиция” към 07 РУ при СДВР.

В СДВР постъпила докладна записка № 3286р-6947/07.02.2023 г. по описа на ГДНП-МВР, ведно с материали от извършена предварителна проверка по прокурорска преписка № 21382/18.01.2023 г., затова че на 13.12.2022г. на инспектор Й. Й. е разпоредена преписка № 338200- 23760/12.12.2022 г. от старши инспектор Г. С. - началник на група „Териториална полиция“ - М. на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ при СДВР (към този момент), относно връчване на призовка за явяване на 19.12.2022 г. на заседание па СГС, на гражданина П. Ц. П., като на призовката е посочен адреса, на който следва да бъде връчена, а именно: в [населено място]. ж. к. „М. IV. Поради липса на ЕГН на лицето, посочено в призовката, инспектор Й. направил справка в АИС-МВР, за неговото пълно установяване. В резултат, от справката избрал гражданин с имена, отговарящи на посочените в призовката, с когото провел телефонен разговор. В хода на разговора, служителят Й. установил, че лицето не живее в [населено място] и не е с постоянен и настоящ адрес на призования и че най-вероятно става въпрос за съвпадение на имена. В изготвената на 13.12.2022 г. докладна записка № 3382р-49292/22.12.2022 г. до началника на 07 РУ-СДВР, относно връчването на призовката, инспектор Й. описва извършените от него действия, като посочва, че при посещение па адреса в ж.,к. „М. IV“, призования не е установен. Докладната записка, ведно с призовката са изпратени в СГС. Ма 11.01.2023 г. инспектор Й. получил обаждане от адвокат Т., който му заявил, че във връзка с посочените от инспектор Й. данни, и изготвената от него докладна П. е с променена мярка за неотклонение (МНО) от „Домашен арест“ в МНО „Задържане под стража“. След проверка в служебния си компютър инспектор Й. установил, че наистина е изготвил докладна записка за лицето, на което е следвало да бъде връчена призовката, но в нея е посочил, че става въпрос за съвпадение на имената и има настоящ адрес, различен от посочения в призовката. Инспектор Й. приел, че е допуснал техническа грешка, не е вложил умисъл за формално или грешно изпълнение на поставената задача и според него, това не е основание за промяна на МНО на лицето. След разговора с адвоката, инспектор Й. уведомил прекия си ръководител старши инспектор С., която разпоредила инспектор Й. да се яви в районното управление и да предостави копие на въпросната докладна записка. С. уведомила прекия си ръководител, водещия прокурор и съдията по делото при СГС. Впоследствие в 07 РУ-СДВР е постъпило определение вх. № 338200-911/16,01.2023 г. , в което е посочено, че МНО на лицето няма да бъде променена и е насрочена нова дата за разглеждане на делото, във връзка с което е изпратена нова призовка, която да бъде връчена на лицето. В определението с посочено, че подадената от инспектор Й. невярна информация в докладна записка № 33 82р-49292/22.12.2022 г. е допринесла за утежняване положението на лицето, доколкото на основание именно на тази невярна информация, съдът намира, че лицето следва да бъде задържано под стража, без лицето да с нарушило МНО „домашен арест“, изпълнявана на посочения в призовката адрес.

Със заповед № 513з- 2345/20.03.2023 г. на директора на СДВР срещу инспектор Й. Н. Й. е образувано дисциплинарно производство и избран състав на комисия, която да го проведе. В заповедта за проверката, извършеното нарушение на служебната дисциплина е квалифицирано по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 „неспазване правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“ (нарушена е разпоредбата на т. 64 от ЕК) от ЗМВР, за което на основание чл. 200, ал. 1, т. 12 „нарушаване на етичните правила за поведение па държавните служители в МВР“ от

ЗМВР, се налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година.

Видно от справка № 513р-50432/16.06.2023 г. по описа на СДВР, съдържаща и материалите от извършена проверка по чл. 205, ал. 2, от ЗМВР, комисията е извършила цялостна проверка на случая и установила идентична на първоначално установената фактическа обстановка.

Със Заповед № 513з-6704/14.07.2023г. на Директор на СДВР при МВР на Й. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу годен за обжалване административен акт и от лице с правен интерес, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган, с оглед вида на определеното наказание „порицание“ и по арг. от чл. 204, ал. 4 от ЗМВР, според която разпоредба: компетентни дисциплинарно-наказващи органи са служителите на висши ръководни и ръководни длъжности – за наказанията по чл. 194, ал. 2, т. 4, какъвто се явява директорът на СДВР, [населено място].

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна съобразно изискванията на чл.59, ал.2 АПК и чл.210, ал.1 ЗМВР с посочване на извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Съдебната практика по въпроса относно излагането на мотиви в друг документ, извън оспорения, е постоянна и започва с Тълкувателно решение № 16 / 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Прието е в Тълкувателното решение на ВС, че практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт се прилага и не противоречи на закона. Изискването, което се поставя към органа-издател на акта, е да извърши позоваване на този предхождащ акта документ. С последното той го приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт. В оспорената заповед е цитирана справка №513р-50432/16.06.2023 г. по описа на СДВР и е направено изрично позоваване на същата при формиране на извод за осъществено от жалбоподателя нарушение на служебната дисциплина. Поради това мотивите на двата акта, както и на всички други документи, към които тази справка препраща, следва да се считат като мотиви и на обжалваната заповед.

Спазени са преклузивните срокове по чл.195, ал.1 ЗМВР, според който дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

Разпоредбата на чл.206, ал.1 ЗМВР вменява на дисциплинарно наказващия орган /ДНО/ императивно задължение преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. Това изискване е спазено, видно от представената покана за даване на писмени обяснения с рег. № 513р-69943/11.02.2023г ., на основание на която Й. е имал възможността, но не се е възползвал да представи възражение, видно от съставения протокол на л. 37 от делото. Изискването е ДНО преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения.

В тази връзка съдът намира, че не са нарушени правата на жалбоподателя предвид, че същият е бил запознат с всяко действие по дисциплинарното разследване. В случая дисциплинарно наказващият орган е изпълнил задълженията си по чл. 206, ал. 1 ЗМВР преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения.

С оглед горното съдът приема, че е спазена регламентираната в специалния ЗМВР процедура и не е налице основание за отмяна на акта по чл.146, т.3 АПК – поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Правилно е приложен и материалният закон, поради което не е налице основание за отмяна на акта по чл.146, т.4 АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР: Държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, се наказват с предвидените в този закон дисциплинарни наказания, а според ал. 2 на същата разпоредба дисциплинарни нарушения са: „...по т. 4 неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Според разпоредбата на чл. 200, ал. 1, т. 12 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/ дисциплинарно наказание "порицание" се налага за неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

В процесната заповед се твърди, че с действията си на 13.12.2022 г., като е изготвил докладна записка с невярно съдържание, довело до утежняване на положението на гражданско лице, е извършила дисциплинарно нарушение с което е нарушила т. 19, т.24, т.52 и т. 64 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители Министерството на вътрешните работи (обн. ДВ. бр. 67 от 12.08.2014 г.), а именно:

- т. 19 - Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява "

- т.24 - „Държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия" ;

- т.52 - „Държавният служител съдейства за установяването, поддържането и развитието на ефективно сътрудничество е органите иа съдебната власт и други държавни органи и организации“ и

-т.64 – „Държавният служител дава точен и обективен отчет пред своите ръководители за изпълнението на възложените му задачи".

Изводът на ДНО за нарушение на Етичния кодекс е обоснован. Не е изпълнено задължението на Й., съставените от него документи да отговарят на действителната обстановка, в резултат на което и след като е изготвил докладна записка с невярно съдържание, в която е посочил, че лицето за призоваване не с открито, без да е посетил посочения в призовката адрес, като тази невярна информация е довела до изменение на наложената мярка за неотклонение на лицето П. Ц. П., в по-тежка, е създал впечатление в органите на съдебната власт, имащи отношение по случая, в адвоката и в лицето, което не е било надлежно призовано, че полицейските служители не полагат нужната прецизност при изпълнение на служебните си задължения, което може да доведе до утежняване на положението на граждански лица, както и до издаване на това основание на документи от съдебната власт, които впоследствие се налага да бъдат отменени. С поведението си инспектор Й. накърнил доброто име на институцията на МВР, която представлява. Отделно от това и като не е посетил адреса за призоваване и е посочил невярна информация в служебен документ, инспектор Й. ие е изпълнил стриктно служебните си задължения, което е довло до утежняване на

положението на лицето с наложена мярка за неотклонение, за което следва да носи дисциплинарна отговорност за своите действия и бездействие. Обоснован е и извода на ДНО, че изготвената от инспектор Й. докладна записка с невярно съдържание, на основание на която е изменена мярката за неотклонение на лицето, не е допринесла за поддържането на ефективно сътрудничество с органите на съдебната власт, а напротив до отмяна на издадени съдебни актове, както и извода, че отчета, който е дал инспектор Й. пред своите ръководители не е точен и обективен, тъй като в изготвената от него докладна записка, адресирана до началника на 07 РУ-СДВР е посочил, че лицето не е открито, а той дори не е ходил на посочения в призовката, адрес. По тези съображения се налага извод, че извършеното нарушение правилно е квалифицирано като нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР.

За посоченото нарушение според чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР е предвидено налагането на дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца до една година – ал.2 на чл.200 ЗМВР. В случая ДНО, при извършване на преценката по чл.206, ал.2 ЗМВР е съобразил цялостното поведение на служителя, а именно че няма наложени или заличени наказания и че е награждаван, с оглед което е наложил наказанието в минималния предвиден размер от 6 месеца. Така наложеното наказание според настоящия състав кореспондира с тежестта на извършеното нарушение и постига целта, за която е наложено наказанието, а именно да се мотивира служителя да спазва етичните правила като не допуска поведение, нарушаващо етичните правила за поведение в институцията, която представлява. Като е достигнал до идентични правни изводи при налагане на процесното дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца ответникът е приложил правилно материалния закон.

По тези съображения съдът намира, че оспорената заповед представлява законосъобразен административен акт по отношение, на който не е налице някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Следователно жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК, вр. 37 ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 100 (сто) лева.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Н. Й. с ЕГН [ЕГН] против Заповед № 513з-6704/14.07.2023г. на Директор на СДВР при МВР с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Й. Н. Й. с ЕГН да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: